

Acte de presència de Déu

1. «Jesús va prendre amb ell Pere, Jaume i Joan (...) i es transfigurà davant d'ells» (*Mc* 9, 2). Mirar i contemplar Crist, m'omple d'esperança? Quins desànims i tristeses podria abandonar en el Senyor perquè els converteixi en goig i font de nova vida?

2. «Rabí, és bo que estiguem aquí dalt. Hi farem tres cabanes» (*Mc* 9, 5). Estar amb Jesús és font d'alegria. Miro de compartir-la amb la família i els amics?

3. «Alegria que té les seves arrels en forma de Creu» (*Forja*, n. 28). Quan em trobo amb dificultats i contrarietats en les tasques quotidianes, ¿sé descobrir Crist que m'espera abraçat a la creu, i em demana que la porti amb ell?

4. «Després d'acomiar-los va pujar tot sol a la muntanya a pregar» (*Mt* 14, 23). Cerco, tant com és possible, moments per a la pregària personal? I al mateix temps, en les ocupacions diàries, en la feina i en la meva família, ¿intento que la meva vida estigui transformada per la meva relació amb Déu?

5. De quina manera insisteixo a demanar al Senyor, sabent que «l'oració és omnipotent» (*Camí*, n. 83) i «és sempre fecunda» (*Camí*, n.101)?

6. «Però en veure que el vent era fort, es va acovardir. Llavors començà d'enfonsar-se i cridà: Senyor, salva'm! A l'instant, Jesús estengué la mà i va agafar-lo tot dient-li: Home de poca fe! Per què has dubtat?» (*Mt* 14, 30-31). En quins moments necessito augmentar la confiança en que el Senyor és al meu costat, tot i que les raons humanes semblen fallar?

7. «Coratge! Sóc jo. No tingueu por!» (*Mt* 14, 27). ¿Davant les inseguretats de la vida, intento abandonar-me en el Senyor, sabent que qui està en les mans de Déu està en les millors mans?

Acte de contrició